

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 36.

Tiende Session.

26de Møde.

Tirsdagen den 16de Novbr.

(Forsat)

Formanden: Jeg maa allerede her bemærke med Hensyn til Afstemningen af dette Udsnit, at jeg vil indskrænke mig til at lade § 1 afstemme og ansee de øvrige §§ for vedtagne, hvis denne § vedtages, saafremt der ikke paastaaes særskilt Afstemning over nogen af de andre §§ i Udsnittet.

Faursehou: Med den meget ærede Ordfører er jeg enig i, at det var ønskeligt, om man kunde faae en Lov, som samlede alle Bestemmelserne om Sneekastningsarbejdet under Et, med gode praktiske Regler; men det forekommer mig ikke, at det saa ganske er Tilfældet med Udvalgets Fleertals Forslag, og jeg kan derfor ikke samstemme med det. Ved de forskellige Paragrapher skal jeg tillade mig at omtale et Par enkelte Ting. § 1 nævner Gangstier, som skulle optages paa Regulativet. Dette troer jeg er meget uheldigt; det er ikke noget godt Princip, men vil give Anledning til, at Enhver, som har skoleføgende Børn, vil fordr sin Gangsti optagen paa Regulativet til Sneekastning, hvilket vil give Anledning til megen Uleilighed og meget Bryderi uden at føre til nogen praktisk Nytte; thi er der faldet Sne paa Stien, saa er der vissefald mere Sne paa Veien, som først maa kastes, og forinden dette skeer, er allerede Gangstien banet, saa at Bestemmelsen er unødvendig. I § 3 kunde jeg ønske, at der var givet Beboerne fuldstændig Ret til at inddele Sneekastningsarbejdet paa Sogne og Bleviene

imellem sig selv; det forekommer mig, at de i denne Paragraph ere berøvede denne Rettighed. I Slutningen af § 4 savner jeg en Bestemmelse om, at de Giere kunne erholde Erstatning, som maae lade deres Marker passere, medens Veien ikke er opkastet; det er undertiden en ikke saa ubetydelig Skade, som derved tilføies Gierne. I § 5 troer jeg, at det er temmelig meget forlangt, at Sneefogden personlig skal lede Arbejdet; jeg troer, at han burde have Tilladelse til at lade det lede af et paalideligt Menneske. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbigt indskrænke mig.

B. Christensen: Det er blevet noget vanskeligt i visse Maader at discutere denne Lov, efter som den i dette Dieblik allerede er kommen til anden Behandling, og efter som det saa at sige er Udvalgets Majoritet, der har forelagt os den. Jeg vil imidlertid for Dieblicket indskrænke mig til den Bemærkning, at, ligesom jeg troer, at den bestaaende Lovgivning, isærdeleshed efter den praktiske Anvendelse, den i Tidernes Løb har faaet, ikke har de Mangler, som den ærede Ordfører antydede, og ligesom jeg derfor temmelig roligt vilde see, at det hele Anliggende blev staaende som det var, skal jeg dog paa ingen Maade mis kjende det Fortjenstlige, der er i, at den ærede Indenrigsminister er fremkommen med sit Forslag om visse Modificationer i den hidtil bestaaende Ordning, efterat denne Gjenskab har været bragt endogsaa temmelig vidtløstlig under Forhandling paa et andet Sted, og jeg skal derfor for mit Vedkommende, skjøndt jeg ikke er af den Formening, at det er saa aldeles paatrængende, gjerne bidrage Mit til, at den